CGT

Novembre de 2026

L'amuntegament a les llars creix a Catalunya i ja afecta el 13 % de la població

Informe de conjuntura de CGT Catalunya

Resum

- L'encariment de l'habitatge i l'augment de la inflació estan fent créixer el nombre de persones que viuen en situació d'amuntegament, és a dir, en habitatges sobreocupats. L'amuntegament empitjora la qualitat de vida, perquè redueix l'espai i la intimitat disponibles, i pot comportar menys benestar i un deteriorament de la salut mental.
- La taxa d'amuntegament a Catalunya ha crescut **un 69 % en deu anys** i és en màxims de la sèrie històrica.
- El 2025, més d'una de cada vuit persones vivia en situació d'amuntegament a Catalunya: la taxa era del **13,1 %**, davant del 9,5 % del conjunt de l'Estat espanyol.
- La situació és especialment greu entre la joventut: la taxa d'amuntegament arriba al **20,3 %**, una de cada cinc persones joves.
- Entre les persones en situació de pobresa, la taxa arriba al **24,4 %**, gairebé una de cada quatre. També és molt superior a la del conjunt de l'Estat espanyol, on l'amuntegament afecta el 17,9 % de les persones en situació de pobresa.
- També entre la població d'origen migrant. A escala estatal, entre la població de nacionalitat estrangera la taxa d'amuntegament arriba al **19,3 %**, davant del 6,7 % de les persones de nacionalitat espanyola.
- Davant d'aquesta situació, CGT Catalunya reclama mesures contundents per abaratir l'habitatge i fer que l'accés a un habitatge digne i assequible sigui un dret per a tothom. També reclama clàusules de garantia salarial en tots els convenis per protegir els salaris de la inflació.

Introducció

L'encariment de l'habitatge, tant de compra com de lloguer, no només es reflecteix en el major esforç econòmic que han de fer les llars per pagar-lo, sinó que també afecta molts altres àmbits de la vida de les persones:

– Les persones joves retarden l'edat d'emancipació perquè no es poden permetre viure fora de casa dels pares (a Catalunya, només el 18,6 % de les persones menors de 30 anys s'han emancipat[1]), o fins i tot canvien els estudis que volien fer perquè no poden pagar un lloguer fora de la seva ciutat d'origen.[2]

– Les persones es veuen obligades a deixar els barris i les ciutats on viuen per traslladar-se a zones on l'habitatge és més barat, lluny de les xarxes familiars i socials, de la feina i de les comunitats. Això també canvia la manera com es distribueix el temps i sovint l'empobreix, perquè augmenten els desplaçaments per anar a treballar, veure la família i les amistats o fer activitats de lleure.

– La independència de les persones es redueix. Per a la persona treballadora mitjana, viure sola és molt difícil. Moltes parelles, per exemple, es veuen obligades a continuar juntes o a conviure després de separar-se perquè els costa trobar un altre lloc on anar[3], i moltes altres persones han de compartir pis indefinidament. Això té conseqüències importants, per exemple, per a les dones que pateixen violència masclista i no poden marxar de casa perquè els costa trobar un habitatge.

Un altre efecte important de l'encariment de l'habitatge i del cost de la vida, que sovint queda fora del focus, és l'augment de les persones en situació d'amuntegament. És a dir, cada vegada hi ha més llars sobreocupades, on viuen més persones de les que l'habitatge pot allotjar en condicions de benestar. Eurostat mesura aquest indicador relacionant el nombre d'habitacions amb el nombre de membres de la llar i tenint-ne en compte la composició, ja que no és el mateix si són persones adultes, infants, etc.[4] L'amuntegament empitjora la qualitat de vida, perquè redueix l'espai i la intimitat disponibles, i pot comportar menys benestar i un deteriorament de la salut mental.

Dades sobre l'amuntegament a Catalunya i al conjunt de l'Estat espanyol

La taxa d'amuntegament —el percentatge de persones que viuen en una llar sobreocupada— ha crescut amb força els darrers anys tant al conjunt de l'Estat espanyol com a Catalunya. Aquest augment va en paral·lel a l'encariment de l'habitatge, però també està vinculat a la pujada general dels preus. A Catalunya, la taxa era del 7,8 % el 2015 i ara afecta el 13,1 % de la població: un augment del 69 % en deu anys. Si ho comparem amb el 2021, l'augment és del 58 %, amb un fort creixement durant els dos darrers anys.

Figura 1. Taxa d'amuntegament a Catalunya i al conjunt de l'Estat, 2008–2025

Percentatge de població que viu en una llar sobreocupada

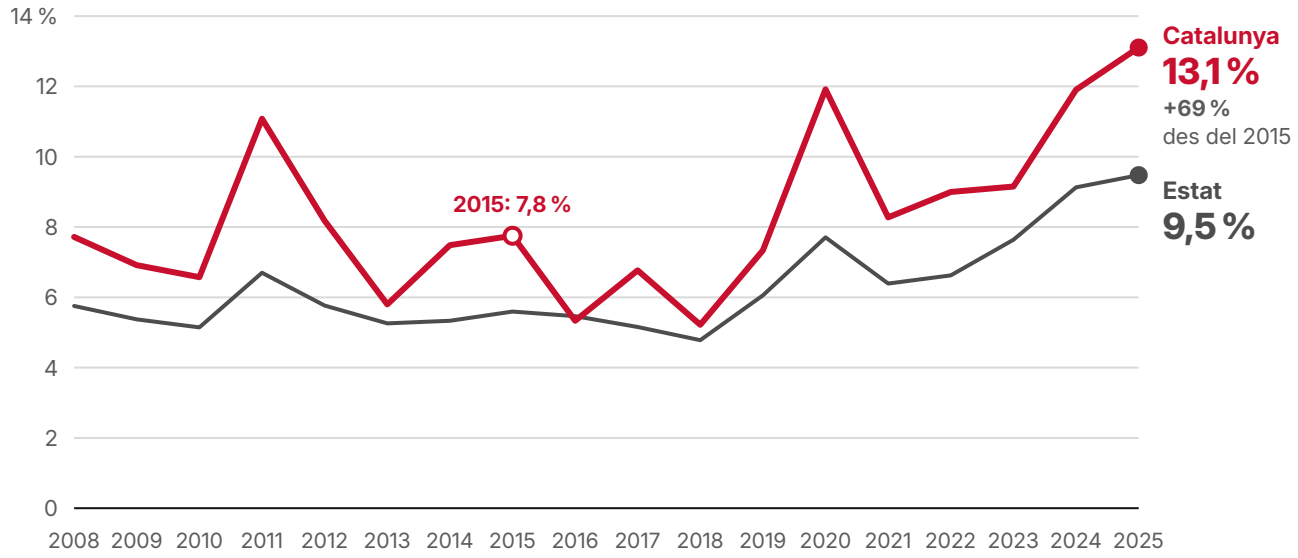

Font: elaboració pròpia a partir de les microdades de l'Enquesta de condicions de vida (INE).

La diferència entre les taxes d'amuntegament del conjunt de l'Estat espanyol i de Catalunya es manté força estable durant gairebé tota la sèrie, però els darrers anys s'ha consolidat i ha augmentat. El 2025, la taxa d'amuntegament a Catalunya supera en 3,6 punts la del conjunt de l'Estat espanyol. Si comparem les comunitats autònomes, Catalunya és la segona amb la taxa més alta, només per darrere de les Canàries (16,3 %). A l'altre extrem, les comunitats amb les taxes més baixes són Cantàbria (4 %), La Rioja (4,5 %) i el País Basc (4,7 %).

Figura 2. Taxa d'amuntegament per comunitat autònoma, 2025

Percentatge de població que viu en una llar sobreocupada

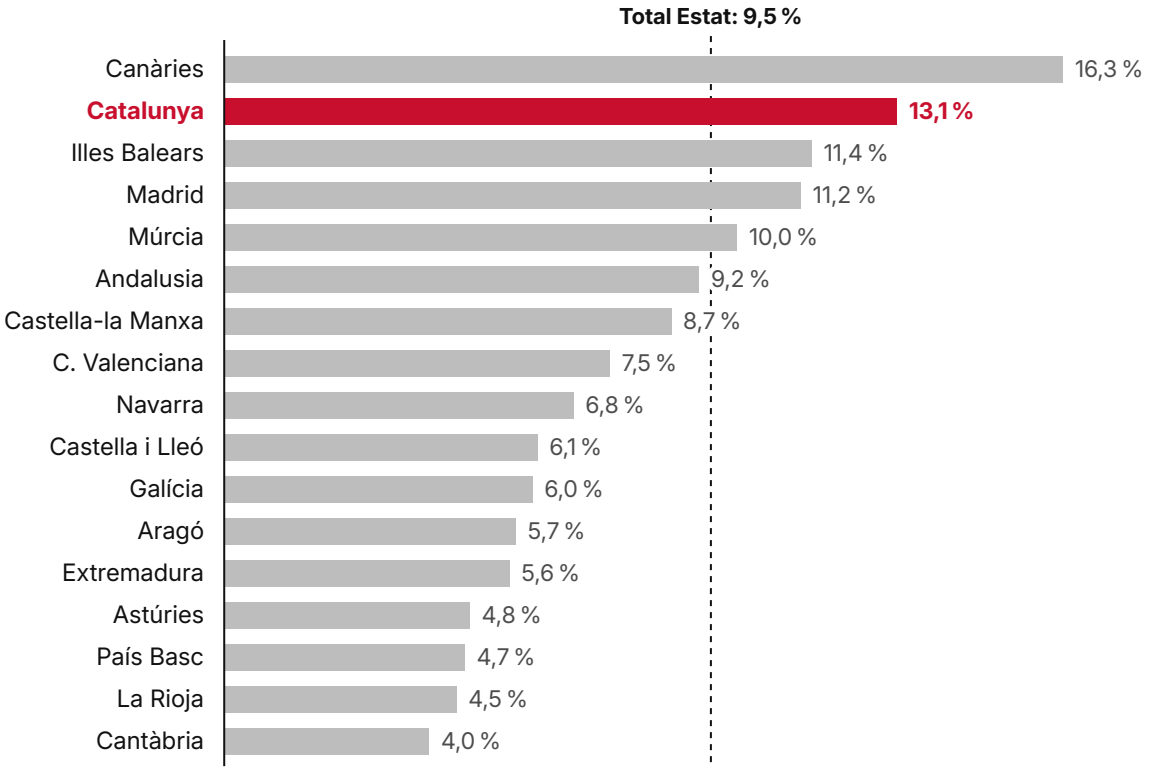

Font: elaboració pròpia a partir de les microdades de l'Enquesta de condicions de vida (INE).

A més, el problema de l'amuntegament és especialment greu en alguns sectors de la població. Els nostres càlculs a partir de les microdades de l'Enquesta de condicions de vida mostren que, entre les persones de 16 a 29 anys de Catalunya, la taxa d'amuntegament arriba al 20,3 %: una de cada cinc. També arriba al 24,4 % entre les persones que viuen per sota del llindar de pobresa[5]. Al conjunt de l'Estat espanyol, la taxa d'amuntegament juvenil és del 16 %, i la de les persones per sota del llindar de pobresa, del 17,9 %.

Figura 3. L'amuntegament a Catalunya segons el grup de població, 2025

Percentatge de cada grup que viu en una llar sobreocupada

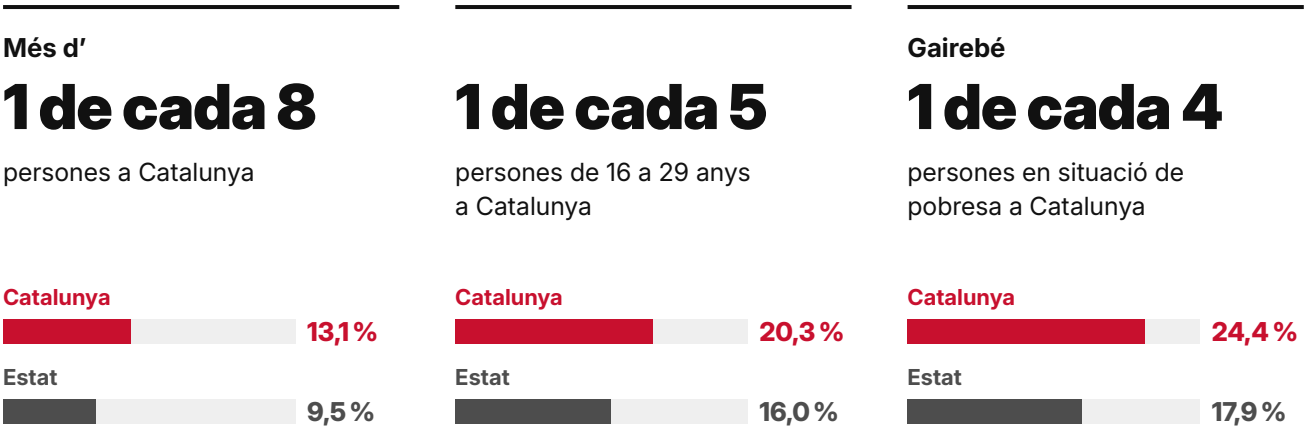

Font: elaboració pròpia a partir de les microdades de l'Enquesta de condicions de vida (INE) i de les dades sobre amuntegament segons la situació de pobresa que proporciona l'Idescat a partir de les mateixes fonts.

Finalment, tot i que no disposem de dades desagregades per a Catalunya, les dades d'Eurostat per al conjunt de l'Estat espanyol mostren que el problema de l'amuntegament afecta amb força altres sectors de la població, com ara les persones d'origen estranger o la població llogatera. Les persones adultes de nacionalitat estrangera tenen una taxa d'amuntegament del 19,3 %, davant del 6,7 % de les de nacionalitat espanyola. Pel que fa al règim de tinença de l'habitatge, entre les persones que viuen de lloguer a preu de mercat, la taxa d'amuntegament arriba al 20,5 %; entre les que lloguen a un preu inferior al de mercat o tenen un habitatge cedit, és del 13,3 %; entre les persones propietàries que paguen hipoteca, del 7,8 %, i entre les propietàries sense hipoteca, del 5,6 %.

La visió de CGT Catalunya

Per a la CGT, la situació de l'habitatge és inseparable de la qüestió salarial i, en general, de les condicions de vida de les persones treballadores. L'habitatge és un component fonamental d'una vida digna i una de les principals despeses de les llars; per tant, quan s'encareix, també cau el poder adquisitiu dels salaris. Aquesta situació empeny cada vegada més les persones treballadores a reduir el consum i a renunciar a qualitat de vida, tal com mostra aquest informe sobre l'amuntegament.

Per fer front a aquesta situació, és fonamental avançar cap a la desmercantilització de l'habitatge, perquè l'accés a un habitatge habitable i assequible sigui un dret per a tothom. També cal garantir el poder adquisitiu dels salaris davant la inflació. Per això, la CGT reclama una baixada general dels lloguers, la recuperació dels contractes indefinits i la recuperació dels habitatges en mans de fons voltor i grans especuladors per crear un gran parc públic d'habitatge.

També volem destacar la necessitat urgent d'aconseguir clàusules de garantia salarial en tots els convenis, com a eina de defensa davant la inflació. A més, com que l'IPC que s'utilitza com a referència per actualitzar els salaris en aquestes clàusules no reflecteix del tot l'evolució del preu de l'habitatge, cal que l'INE publiqui un índex de preus que reflecteixi adequadament l'evolució del cost de l'habitatge. Mentrestant, cal començar a incorporar a la negociació col·lectiva mecanismes que tinguin en compte l'augment dels preus de l'habitatge en l'evolució dels salaris, per evitar que les persones treballadores continuem perdent poder adquisitiu per aquesta via.

Notes

1 Dades de 2025 de l'Observatori d'Emancipació Juvenil a partir de l'Enquesta de població activa (INE).

2 publico.es/economia/vivienda/nota-corte-precio-alquiler-vivienda-convierte-barrera-acceder-universidad.html

3 Segons el registre dels òrgans judicials, al conjunt de l'Estat espanyol els divorcis han caigut un 11,7 % el 2025 respecte a l'any anterior. Tot i que es tracta d'una realitat complexa i multicausal, és coherent afirmar que l'augment del preu de l'habitatge és una de les causes d'aquesta caiguda.

4 En concret, segons la definició d'Eurostat, una persona viu en una llar amuntegada si la llar no disposa, com a mínim, de: una habitació per a la llar; una per cada parella; una per cada persona de 18 anys o més que no viu en parella; una per cada dues persones solteres del mateix gènere d'entre 12 i 17 anys, i una per a cada persona d'aquesta edat que quedi sense aparellar; i una per cada parella d'infants menors de 12 anys, independentment del gènere. Definició detallada: ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/SEPDF/cache/2137.pdf

5 Establert en el 60 % de la mediana de la renda per unitat de consum.